

sagt, da den vestjydske Bane skulde bygges. Da mente adskillige her i Rigsdagen, at en saadan Bane i disse Egne var aldeles meningsløs. Der vilde intet blive at køre med, og der vilde ingen Trafik blive med rejsende, thi de rejste ikke noget derovre, men nu er der vist ikke ret mange, der tale saaledes. Nu have vi ikke saa faa ordinære Tog og en hel Masse Ekstratog, og nu se vi paa det foreliggende Forslag 1,200,000 Kr. opført til Omlægning af Skinnemateriellet mellem Varde og Struer, fordi Jernbanebygningen der er alt for svag til de store Lokomotiver, man mener at burde anvende der. Jeg vil ikke her tage Afstand fra denne Bevilling, men jeg vil dog minde om, hvorvidt det ikke var i nogen Maade betimeligt i denne Forbindelse at overveje, om noget af dette Arbejde kunde udsættes, for Eksempel Strækningen Nord paa fra Skern. Syd paa til Esbjerg vil Trafikken blive ved med at tage til, der er det givet, at vi maa have stærkere Materiel, men mon det ikke kunde være betimeligt for en Tid at udsætte den Bekostning at gaa videre mod Nord og saa have Opmærksomheden henvendt paa de Baner, som kunne aflede Trafikken ad andre Veje og derved tilfredsstille det lokale Krav, som stilles og med Rette stilles fra mange Sider i disse jernbanetomme Egne i Vestjylland. Jeg tror, det er mere hensigtsmæssigt og mere økonomisk. Det kan være, at det hele skal til, det er noget, jeg ikke er inde i og ikke kan bedømme, men jeg henstiller kun den Tanke til Overvejelse, fordi jeg mener, at kan den gennemgaaende Trafik ledes ad ny Banelinier, som komme til at berøre Egne, som ellers ere udelukkede fra Jernbaner, vilde det medføre en dobbelt Fordel.

Jeg skal hermed forlade dette Spørgsmaal. Den højtærede Trafikminister er jo ikke til Stede, og jeg kan ikke faa Svar fra ham, men det har jeg heller ikke ventet; thi min Udtalelse er egentlig ikke baseret paa at faa noget Svar og er kun fremkommen dels for at lede Tanken frem her i dette høje Ting, dels og specielt for at henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa dette Forhold, som jeg haaber, han vil se paa med Velvillie.

Dernæst vil jeg gaa over til at rette en Henvendelse til den højtærede Kirkeminister i Anledning af en Sag, som jeg ogsaa tidligere har haft Anledning til at omtale her i Tinget. Det vedrører egentlig noget de samme Folk, de Folk, som binde an med at opdyrke de jydske Heder. Det er Spørgsmaalet om Bygning af en

Kirke eller et Kapel inde i en By, der hedder Lillehede paa Grænsen mellem Sønderfelding, Sønderomme og Houen. Der er i Aarenes Løb opvokset nogle Smaabyer, som ligge saa langt fra Omverdenen, om jeg saa maa sige, ude i Heden, at Befolkningen der ikke kan faa sin kirkelige Trang tilfredsstillet, fordi de ligge saa afsides. Til at begynde med var det Befolkningens Ønske at faa en Kirke derovre, men afdøde Biskop Gøtzsche gav dem det Raad, at de skulde opgive Tanken om at faa en Kirke bygget og i Stedet for andre om at faa et Kapel, og de fjøede Biskoppen, endskønt hans Raad, der sikkert nok var vel ment, efter min Formening ikke var klogt. Saaledes som Befolkningen vokser, vil det nemlig vist ikke være længe, inden Kapellet viser sig ufyldstgørende, saa jeg tror, at det vilde være klogest straks at bygge en Kirke i Stedet for først at bygge et Kapel og senere en Kirke, hvorved Bekostningen vilde blive saa meget større. Ja, jeg behøver egentlig ikke at udtale mig mere vidtløftig om denne Sag over for den højtærede Kirkeminister, da det er Egne, hvor han selv er saa godt kendt; det er netop hans Fødeegn. Men jeg ved ikke, hvorvidt den højtærede Minister har besøgt disse Egne der langt ude paa Heden i de sidste Aar, for hvis han ikke har det, er jeg vis paa, at den højtærede Minister vil forundres meget over, hvorledes de ere gaaede fremad derude. Jeg har været der for 7—8 Aar siden, og var der ogsaa nu sidste Sommer. Mange af disse smaa tarvelige Boliger, som vare der den Gang, ere blevne ombyggede og erstattede med ny Bygninger, til Dels endogsaa byggede i Gaardmandsstil; saaledes er det gaaet frem, for dem, og desuden er der bygget en Masse mindre Bygninger. Jeg skal dermed henstille til den højtærede Kirkeminister at stille sig velvillig til denne Sag. Der er jo ikke i Aar paa det foreliggende Finanslovsforslag opført nogen Bevilling i den Retning. Men, som ogsaa sagt af flere ærede Medlemmer tidligere, vi have store Forventninger til det nuværende Ministerium, men vi maa jo ogsaa være en lille Smule beherskede i vore Fordringer; alting kan ikke komme paa en Gang. Jeg er bleven opfordret og bliver opfordret hver Gang, jeg træffer Beboere fra disse Egne, der til Dels høre til min Valgkreds, til at gøre noget for dem i den Retning, idet de sige: Vil du ikke se at bringe denne Sag frem, saa at den stadig kan være frisk. Det er det, jeg har gjort og ønsket at gøre ved disse Udtalelser.